

Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος: Έβγαλε ο διάβολος τον Αδάμ από τον παράδεισο, έβαλε ο Χριστός το ληστή!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Απαύγασμα πατερικής Σοφίας](#)

Συνέχεια εκ του: <http://www.diakonima.gr/?p=481081>

δ'. Αυτά τα είπα, για να μη νομίσεις ότι προσβάλλεσαι από τους πρώτους. Έβγαλε ο διάβολος τον Αδάμ από τον παράδεισο, έβαλε ο Χριστός τον ληστή.

Και πρόσεξε τη διαφορά. Εκείνος, ενώ δεν είχε αμαρτία ο άνθρωπος παρά μια τιμωρία παρακοής, τον έβγαλε από τον παράδεισο· ο Χριστός τον ληστή που τον βαραίναν μύρια φορτία αμαρτημάτων τον έβαλε μέσα στον παράδεισο.

Άραγε λοιπόν αυτό μόνο το θαύμα είναι ότι ένα ληστή τον έβαλε στον παράδεισο, και άλλο τίποτα;

Υπάρχει και άλλο μεγαλύτερο να πούμε. Γιατί δεν έβαλε μόνο ένα ληστή, αλλά πριν απ' όλο τον κόσμο, και πριν από τους αποστόλους για να μη χάσει κανείς μετά την είσοδο στον Παράδεισο, ούτε να χάσει κάθε ελπίδα για τη δική του σωτηρία, βλέποντας αυτόν που ήταν γεμάτος από μύριες αμαρτίες να περιδιαβάζει στις βασιλικές αυλές.

Αλλά ας δούμε μήπως ο ληστής είχε να δείξει κόπους και σωστές πράξεις και καρπούς. Ούτε αυτό μπορούμε να το πούμε αλλά με απλό λόγο, μόνο με την πίστη του, πριν από τους αποστόλους μπήκε στον Παράδεισο, για να μάθεις ότι δεν

ίσχυσε τόσο η δική του ευγνωμοσύνη, όσο έκανε το παν η φιλανθρωπία του Δεσπότη.

Γιατί τι είπε ο ληστής; και τι έκανε; νήστεψε; δάκρυσε; ταπεινώθηκε; έδειξε μετάνοια πολύν καιρό; Καθόλου· αλλά πάνω στον ίδιο το σταυρό μετά την απόφαση πέτυχε τη σωτηρία.

Κοίτα ταχύτητα· από τον σταυρό στον ουρανό, από την καταδίκη στη σωτηρία.

Ποια είναι λοιπόν εκείνα τα λόγια; πόση δύναμη έχουν, ώστε να τον φέρουν τόσα αγαθά; “Μνησθητί μου, Κύριε, όταν έλθης εν τη βασιλεία σου”.

Και τι είναι αυτό; ζήτησε να πάρει αγαθά, δεν έδειξε όμως έμπρακτη προθυμία· αλλά αυτός που ήξερε την καρδιά του, δεν πρόσεξε τα λόγια του, αλλά τη διάθεση της ψυχής του.

Γιατί αυτοί που είχαν απολαύσει προφητικές διδαχές, αυτοί που είχαν δει τα σημάδια, αυτοί που είδαν τα θαύματα έλεγαν για τον Χριστό, ότι “Δαιμόνιον έχει”, και “Πλανά τον όχλο· ο ληστής όμως που δεν άκουσε τους προφήτες, που δεν είδε θαύματα, όταν τον είδε καρφωμένο στο σταυρό, δεν πρόσεξε την τιμωρία, δεν είδε την ταπείνωση αλλά επειδή είδε την ίδια τη θεότητα, “Μνήσθητί μου”, λέει, “όταν έλθης εν τη βασιλεία σου”.

Νέο αυτό και παράδοξο. Βλέπεις τον σταυρό και θυμάσαι τη βασιλεία; Τι άξιο της βασιλείας είδες;

Άνθρωπο σταυρωμένο, να τον ραπίζουν, να τον κοροϊδεύουν, να τον κατηγορούν, να τον φτύνουν, να τον μαστιγώνουν· αυτά λοιπόν είναι άξια βασιλείας, πες μου;

Παρατηρείς ότι έβλεπε με τα μάτια της πίστης, και δεν εξέταζε τα φαινόμενα;

Γι' αυτό ούτε ο Θεός εξέτασε τα λόγια τ' απλά, αλλά όπως αυτός είδε τη θεότητα, έτσι κι ο Θεός είδε μέσα στην καρδιά του ληστή και λέει. “Σήμερον θέλεις είσαι μετ' εμού εν τω παραδείσω”.

Απόσπασμα από τον 7ο λόγο, στην «Γένεση», του Αγίου Ιωάννη του Χρυσοστόμου, όπως δημοσιεύεται σε μετάφραση, στο βιβλίο «Ιωάννου του Χρυσοστόμου έργα, τόμος 7ος, Ερμηνευτικά Β'», των εκδόσεων ο Λόγος. Εισαγωγή, μετάφραση, σχόλια Κώστας Τσιρόπουλος.